



Kommittédirektiv

Anslutning av fler statliga utbetalningar till Utbetalningsmyndighetens verksamhet

Beslut vid regeringssammanträde den 12 juni 2025

Sammanfattning

En särskild utredare ska ta ställning till vilka statliga utbetalningar som skulle kunna anslutas till Utbetalningsmyndighetens verksamhet utöver de som i dag omfattas samt om det bör vidtas andra åtgärder för att säkerställa korrekta statliga utbetalningar. Syftet är att stärka arbetet med att motverka felaktiga utbetalningar.

Utredaren ska bl.a.

- analysera och föreslå vilka statliga utbetalningar till organisationer i civilsamhället och företag som det skulle vara ändamålsenligt och kostnadseffektivt att ansluta till Utbetalningsmyndighetens dataanalys- och granskningsverksamhet,
- ta ställning till om det med hänsyn till arbetet mot felaktiga utbetalningar och intresset av att åstadkomma robusta och effektiva betalningslösningar i staten även finns skäl att ansluta fler statliga utbetalningar till Utbetalningsmyndighetens system med transaktionskonto och, i så fall, föreslå vilka,
- vid behov, föreslå andra lämpliga åtgärder för att stärka arbetet med att säkerställa korrekta statliga utbetalningar till organisationer i civilsamhället och företag,
- bedöma om det behövs en särskild skyldighet för Utbetalningsmyndigheten att lämna vissa underrättelser till Arbetsförmedlingen, och

– lämna nödvändiga författningsförslag.

Uppdraget ska redovisas senast den 11 juni 2027.

Uppdraget att ansluta fler statliga utbetalningar till Utbetalningsmyndighetens verksamhet

Som ett led i regeringens arbete för att motverka felaktiga utbetalningar och brottslighet riktad mot välfärdssystemen inrättade regeringen Utbetalningsmyndigheten den 1 januari 2024 (prop. 2021/22:1 utg.omr. 2 avsnitt 6.5.1). Utbetalningsmyndighetens uppdrag är att förebygga, förhindra och upptäcka felaktiga utbetalningar från välfärdssystemen bl.a. genom att göra dataanalyser och granskningar samt att administrera ett system med transaktionskonto. För att värna legitimiteten i och förtroendet för välfärdssystemen och andra offentliga stödsystem är det avgörande att utbetalningar enbart sker till personer och företag som är berättigade till stöd. Regeringens ambition är därför att Utbetalningsmyndigheten på sikt ska ansvara för ytterligare statliga utbetalningar, t.ex. stöd till företag, för att minska riskerna för felaktiga utbetalningar även inom dessa stöd- och bidragssystem (prop. 2024/25:1 utg.omr. 2 avsnitten 8.4 och 8.5.1). Regeringen har också uttalat att det är viktigt att kommuner och regioner ansluts till Utbetalningsmyndighetens verksamhet (prop. 2023/24:1 utg.omr. 2 avsnitt 8.5.1).

En särskild utredare har analyserat de rättsliga förutsättningarna för att ansluta utbetalningar från kommuner och regioner till Utbetalningsmyndighetens verksamhet. I betänkandet Kommunal anslutning till Utbetalningsmyndighetens verksamhet (SOU 2025:20) finns alternativa författningsförslag för kommunal anslutning. Därutöver finns det skäl att ge en särskild utredare i uppdrag att ta ställning till vilka statliga utbetalningar som, utöver de som i dag omfattas av Utbetalningsmyndighetens verksamhet, skulle kunna anslutas till myndighetens verksamhet för att stärka arbetet med att motverka felaktiga utbetalningar. Det finns även behov av att i sammanhanget ta ställning till om andra åtgärder kan vara aktuella för att stärka arbetet mot felaktiga statliga utbetalningar.

Vilka statliga utbetalningar skulle kunna anslutas till Utbetalningsmyndighetens verksamhet med dataanalys och granskning?

I sin verksamhet med dataanalys och granskning gör Utbetalningsmyndigheten dataanalyser och urval av utbetalningar baserat på uppgifter från de myndigheter som beslutar om utbetalningarna och från vissa andra myndigheter. Därefter granskar Utbetalningsmyndigheten de träffar som dataanalys-

erna och urvalen har lett till. En inledande granskning åtföljs av ett ställningstagande till om granskningen bör avslutas utan åtgärd, om en underrättelse om en urvalsträff bör lämnas till den som beslutat om utbetalningen eller om en fördjupad granskning av urvalsträffen bör inledas. Verksamheten innebär att de statliga myndigheter och arbetslöshetskassor vars utbetalningar i dag omfattas av dataanalys och granskning är skyldiga att lämna vissa uppgifter om utbetalningarna till Utbetalningsmyndigheten som den behöver för att göra sina dataanalyser och urval. Det följer av bestämmelser i lagen (2023:456) om skyldighet att lämna uppgifter till Utbetalningsmyndigheten (uppgiftsskyldighetslagen). Även vissa andra myndigheter som har tillgång till uppgifter om omständigheter som är relevanta för att kunna identifiera felaktiga utbetalningar är skyldiga att lämna dem till Utbetalningsmyndigheten. Genom tillgång till uppgifter från olika myndigheter och arbetslöshetskassorna har Utbetalningsmyndigheten förutsättningar att identifiera felaktiga utbetalningar som är svåra att upptäcka för de beslutande myndigheterna och arbetslöshetskassorna i deras eget kontrollarbete. Myndigheten ska på så sätt komplettera, men inte ersätta, existerande kontrollarbete (prop. 2022/23:34 s. 28).

Utbetalningsmyndighetens dataanalys- och granskningsverksamhet skulle kunna utvidgas till att omfatta fler statliga utbetalningar än i dag. En utvidgning bör med hänsyn till förarbetsuttalandena kunna övervägas på områden på vilka det finns en risk för att felaktiga utbetalningar inte upptäcks inom ramen för den beslutande myndighetens ordinarie handläggning och där det således finns behov av kompletterande kontroll i form av dataanalys och granskning.

Ett möjligt riskområde är utbetalningar av stöd till organisationer inom civilsamhället som beslutas av statliga myndigheter eller organisationer med lagstadgad förvaltningsuppgift att besluta om statsbidrag. Med civilsamhället avses en arena, skild från staten, marknaden och det enskilda hushållet, där människor, grupper och organisationer agerar tillsammans för gemensamma intressen (propositionen En politik för det civila samhället, prop. 2009:10/55). Sådana organisationer kan söka och få statliga bidrag för att finansiera delar av sin verksamhet men agerar fristående från staten. Riksrevisionen har granskat stödgivningen till civilsamhället och konstaterar i rapporten Tillit och kontroll – statlig bidragsgivning till civilsamhället (RiR 2023:7) att staten varje år fördelar över 20 miljarder kronor till civilsamhällets organisationer, vilket på ett övergripande plan motiveras med civil-

samhällets stora betydelse för det medborgerliga engagemanget och som förutsättning för en väl fungerande demokrati. Som Riksrevisionen anger i sin rapport tyder uppgifter i media på att stöden till civilsamhället missbrukas av enskilda individer eller kriminella grupper, och flera myndighetsrapporter pekar på att det finns brister i stöd- och regelsystem. Riksrevisionen drar slutsatsen att myndigheternas kontroll av att stöden endast går till bidragsberättigade organisationer och verksamheter är otillräcklig i vissa avseenden och behöver förstärkas. Riksrevisionen kommer till liknande slutsatser i granskningsrapporten Allmänna arvsfonden – pengar som söker mening (RiR 2024:2) som avser delar av stödgivningen ur Allmänna arvsfonden.

Ett annat möjligt riskområde är statliga utbetalningar av stöd till företag. Även Statskontoret har uppmärksammat en rad brister som rör såväl arbetssätt som rättsliga förutsättningar vad gäller vissa myndigheters och organisationers stödgivning till civilsamhället i rapporten Korrekta utbetalningar av statliga stöd till företag och andra juridiska personer (2023:19). Statskontorets granskning omfattar dock inte bara stöd till organisationer i civilsamhället utan även vissa stöd till företag. Risken för felaktiga utbetalningar av statliga stöd till företag har påtalats även i andra sammanhang, bl.a. av Subventionsbrottsutredningen i betänkandet Ett effektivt straffrättsligt skydd för statliga stöd till företag (SOU 2024:24 s. 163).

Det behövs en analys av vilka statliga utbetalningar på de nämnda riskområdena – stöd till organisationer i civilsamhället och företag – som det skulle vara ändamålsenligt och kostnadseffektivt att ansluta till Utbetalningsmyndighetens verksamhet med dataanalys och granskning. Som utgångspunkt bör en sådan analys kunna begränsas till statliga myndigheter och organisationer som, sett över tid, beslutar om beloppsmässigt mera omfattande utbetalningar av statsbidrag till civilsamhället eller stöd till företag. En sammanfattning av hur stora stöd som myndigheter och organisationer beslutar om finns i tabell 4.4 i Subventionsbrottsutredningens betänkande (SOU 2024:24). I bilaga 2 till betänkandet finns en sammanställning av alla statliga stöd som Subventionsbrottsutredningen har identifierat.

Utöver de ovan beskrivna avgränsningarna finns det vissa typer av utbetalningar till organisationer i civilsamhället och företag som inte bör vara aktuella att överväga för anslutning till Utbetalningsmyndighetens dataanalys- och granskningsverksamhet. Dit hör statliga utbetalningar av stöd som helt

eller delvis finansieras med EU-medel. Anledningen till detta är att sådana utbetalningar redan i dag omfattas av en omfattande kontroll och revision enligt EU-lagstiftningen. Därtill är området redan föremål för en översyn. Regeringen har gett en särskild utredare i uppdrag att bl.a. undersöka de rättsliga förutsättningarna för svenska myndigheter att använda Arachne – ett verktyg för riskbedömning som Europeiska kommissionen har utvecklat för att hjälpa medlemsstaternas myndigheter att kontrollera och följa upp användningen och förvaltningen av EU-medel (dir. 2024:125).

I analysen av vilka statliga utbetalningar av stöd till organisationer i civilsamhället och företag som skulle kunna anslutas till Utbetalningsmyndighetens dataanalys- och granskningsverksamhet bör det framgå var det finns störst risk för felaktiga utbetalningar som de beslutande myndigheterna och organisationerna har svårt att upptäcka själva och vilket behov det finns av Utbetalningsmyndighetens dataanalyser och granskning. Nyttan av en anslutning bör vägas mot kostnaderna för Utbetalningsmyndigheten och de myndigheter och organisationer som ansluts. Analysen behöver utgå från en kartläggning av bl.a. vilka belopp som betalas ut av de berörda beslutande myndigheterna och organisationerna, de beslutande myndigheternas och organisationernas arbetssätt, utformningen av stödregelverken samt andra eventuella riskfaktorer, t.ex. om det finns indikationer på att vissa typer av utbetalningar har kopplingar till organiserad brottslighet och den kriminella ekonomin. Det har gjorts studier som kan bidra till en sådan kartläggning. Hur vissa statliga myndigheter och organisationer arbetar för att säkerställa korrekta utbetalningar och riskerna för felaktiga utbetalningar på områdena har t.ex. delvis beskrivits i nämnda rapporter från Riksrevisionen (RiR 2023:7 och RiR 2024:2) och Statskontoret (2023:19). Därutöver finns det relevanta beskrivningar av den statliga stödgivningen till civilsamhället och till företag i Folkbildningsutredningens betänkande Bildning, utbildning och delaktighet – folkbildningspolitik i en ny tid (SOU 2024:42) och i Subventionsbrottsutredningens tidigare nämnda betänkande (SOU 2024:24).

En anslutning av fler statliga utbetalningar till Utbetalningsmyndighetens dataanalys- och granskningsverksamhet skulle innebära en utökad behandling av personuppgifter. Vid bedömningen av vilka författningsförslag som behövs för att möjliggöra en anslutning behöver det därför även redovisas hur förslagen förhåller sig till relevanta bestämmelser om personuppgiftsbehandling och dataskydd. I detta ingår att bedöma bl.a. vilken personuppgiftsbehandling som aktualiseras, vilka integritetsrisker förslagen

medför samt vilka skyddsåtgärder som behövs för att säkerställa att det intrång i den personliga integriteten som förslagen ger upphov till är motiverat och proportionerligt.

Utredaren ska därför

- kartlägga de regler som styr de statliga utbetalningarna av stöd till organisationer i civilsamhället och företagsstöd som finansieras med enbart nationella medel samt hur de myndigheter och organisationer som berörs arbetar för att säkerställa att utbetalningar blir korrekta,
- med utgångspunkt i kartläggningen göra en samlad analys av var riskerna för felaktiga utbetalningar som inte upptäcks och behovet av dataanalys och granskning är som störst,
- utifrån analysen ta ställning till vilka statliga utbetalningar som det vore ändamålsenligt och kostnadseffektivt att ansluta till Utbetalningsmyndighetens verksamhet med dataanalys och granskning,
- redovisa skälen för bedömningen av vilka statliga utbetalningar som det inte vore ändamålsenligt och kostnadseffektivt att ansluta till Utbetalningsmyndighetens verksamhet, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Bör fler statliga utbetalningar anslutas till Utbetalningsmyndighetens system med transaktionskonto?

Enligt 2 § lagen (2023:454) om transaktionskonto vid Utbetalningsmyndigheten ska Utbetalningsmyndigheten administrera ett system med transaktionskonto för utbetalningar från Arbetsförmedlingen, Centrala studiestödsnämnden, Försäkringskassan, Pensionsmyndigheten och Skatteverket. Syftet med transaktionskontosystemet är framför allt att åstadkomma en effektiv hantering av betalningar för staten som helhet och förenkla för enskilda, som får en överblick över alla anslutna statliga utbetalningar och endast kommer att behöva lämna kontouppgifter till en myndighet i stället för till flera (prop. 2022/23:34 s. 31 och 34). Närmare föreskrifter om vilka slags utbetalningar som ska administreras via systemet med transaktionskonto finns i 2 § förordningen (2023:462) om transaktionskonto vid Utbetalningsmyndigheten. Enligt den bestämmelsen ska varje utbetalning som har beslutats av en beslutande myndighet och som avser en ekonomisk förmån, ett ekonomiskt stöd eller en återbetalning av ett överskott på skattekontot administreras via systemet med transaktionskonto. Systemet är således begränsat till vissa myndigheter men även till vissa typer

av utbetalningar. Exempelvis omfattar systemet Arbetsförmedlingens utbetalningar i form av ekonomiska förmåner eller stöd men inte myndighetens betalningar för upphandlade arbetsmarknadspolitiska insatser eller arbetsmarknadspolitiska insatser som levereras inom ett valfrihetssystem.

Inför inrättandet av Utbetalningsmyndigheten gjorde regeringen bedömningen att det kan bli aktuellt med ytterligare anslutningar av statliga utbetalningar till systemet med transaktionskonto efter det att Utbetalningsmyndighetens verksamhet har kommit i gång (prop. 2022/23:34 s. 31). Förutsättningarna för en eventuell utvidgning av systemet till andra myndigheter eller andra typer av utbetalningar behöver utredas. På vissa områden finns det regler om hur utbetalningar ska göras och om vem som ska göra dem, t.ex. avseende EU-stöd. Sådana och andra rättsliga och praktiska förutsättningar behöver beaktas.

En anslutning av fler statliga utbetalningar till Utbetalningsmyndighetens system med transaktionskonto skulle innebära en utökad behandling av personuppgifter. Vid bedömningen av vilka författningsförslag som behövs för att möjliggöra en anslutning behöver det därför även redovisas hur förslagen förhåller sig till relevanta bestämmelser om personuppgiftsbehandling och dataskydd. I detta ingår att bedöma bl.a. vilken personuppgiftsbehandling som aktualiseras, vilka integritetsrisker förslagen medför samt vilka skyddsåtgärder som behövs för att säkerställa att det intrång i den personliga integriteten som förslagen ger upphov till är motiverat och proportionerligt.

Utredaren ska därför

- utifrån syftet att stärka arbetet mot felaktiga utbetalningar och åstadkomma robusta och effektiva betalningslösningar för staten som helhet analysera nyttor och kostnader med att, helt eller delvis, ansluta fler statliga utbetalningar till systemet med transaktionskonto,
- med utgångspunkt i analysen ta ställning till om det är ändamålsenligt och kostnadseffektivt att ansluta fler statliga utbetalningar på olika områden till systemet och, i så fall, ange vilka, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Andra åtgärder för att stärka arbetet med att säkerställa korrekta statliga utbetalningar

Utöver att ansluta utbetalningar till Utbetalningsmyndighetens verksamhet finns det andra åtgärder som kan stärka arbetet med att säkerställa korrekta utbetalningar på de ovan nämnda riskområdena, dvs. statliga myndigheters och organisationers utbetalningar av stöd till organisationer i civilsamhället och företagsstöd som finansieras med enbart nationella medel. Sådana åtgärder kan exempelvis handla om förändringar av regelverk eller arbetssätt. Vissa förändringar har redan gjorts. I flertalet författningar som reglerar stöd till organisationer i civilsamhället finns det numera bestämmelser om demokrativillkor som syftar till att motverka att staten finansierar verksamhet som strider mot samhällets grundläggande värderingar och som ska bidra till att säkerställa att förtroendet för statsbidrag bevaras (se t.ex. prop. 2023/24:119 Statens stöd till trossamfund och civilsamhälle). Som tidigare konstaterats omfattas sådana stöd inte heller av krav på kontroll och revision som motsvarar vad som enligt EU-lagstiftningen gäller för stöd som helt eller delvis finansieras med EU-medel, även om EU:s regler om statligt stöd föreskriver vissa krav på uppföljning och efterhandsutvärdering av stöden. Det finns därmed utrymme för ytterligare åtgärder för att stärka arbetet med att säkerställa korrekta statliga utbetalningar av såväl stöd till civilsamhällets organisationer som företagsstöd som finansieras med enbart nationella medel.

Riksrevisionen och Statskontoret har i de tidigare nämnda rapporterna från 2023 och 2024 föreslagit vissa sådana åtgärder (RiR 2023:7, RiR 2024:2 och Statskontoret 2023:19). En åtgärd som föreslogs av Riksrevisionen i rapporten från 2023 och som i huvudsak har motiverats utifrån syftet att motverka risken för dubbelfinansiering är att överväga att inrätta en databas över stödgivningen till civilsamhället. Som svar på Riksrevisionens förslag bedömde regeringen att inrättandet av en central databas över bidragsgivningen till civilsamhällets organisationer skulle kunna bidra till att göra bidragsgivningen mer effektiv. Regeringen konstaterade vidare att förslaget rymmer flera frågor som behöver analyseras närmare, bl.a. vilka uppgifter som bör ingå i en sådan databas och att det bör beaktas att uppgifter om vilka stöd som går att söka, samt vilka organisationer som har fått ta del av dessa, är offentlig information som redan i nuläget lämnas av de 40-tal myndigheter som handlägger statliga stöd till det civila samhällets organisationer (skr. 2023/24:22). Även Statskontoret lämnade i sin rapport från 2023 rekommendationer om att inrätta en databas, i syfte att minska risken för

dubbelfinansiering och ge utbetalande organisationer bättre förutsättningar att genomföra kontroller. Statskontoret bedömde att databasen bör omfatta all statlig stödgivning till företag och andra juridiska personer. Riksrevisionens rapport från 2024 innehåller också en rekommendation om en stöd-databas. Som svar på den rapporten uttalade regeringen med hänsyn till att den tagit emot flera motsvarande förslag, bl.a. från Statskontoret, att det är angeläget att ta ett helhetsgrepp om frågan (skr. 2023/24:153).

Det finns mot den angivna bakgrunden behov av att analysera om sådana åtgärder som föreslås i nämnda rapporter och andra tänkbara åtgärder kan behövas för att stärka arbetet med att säkerställa att statliga myndigheters och organisationers utbetalningar till organisationer i civilsamhället och företag blir korrekta, bl.a. inrättandet av en databas över stödgivningen. En sådan analys bör göras i samband med överväganden om vilka utbetalningar som skulle lämpa sig för anslutning till Utbetalningsmyndighetens verksamhet. Analysen behöver redogöra för problembilden och vilken nytta en databas kan bedömas ha i förhållande till eventuell kostnad för inrättande och drift. Det behöver därtill redovisas hur en sådan databas förhåller sig till relevanta bestämmelser om personuppgiftsbehandling och dataskydd. I detta ingår att bedöma bl.a. vilken personuppgiftsbehandling som aktualiseras, vilka integritetsrisker den medför samt vilka skyddsåtgärder som behövs för att säkerställa att det intrång i den personliga integriteten som förslagen innebär är motiverat och proportionerligt.

Exempel på andra åtgärder för att åstadkomma korrekta utbetalningar är att skärpa reglerna för stödgivningen och analysera om de myndigheter och organisationer som beslutar om stöd har tillräckliga verktyg för att säkerställa att de uppgifter som ligger till grund för utbetalningarna är korrekta. Det sistnämnda kan innefatta olika praktiska och tekniska lösningar för att verifiera lämnade uppgifter. Vidare finns det skäl att analysera om det i de författningar som reglerar nationellt finansierade stöd till företag eller i en ny författning som reglerar sådana stöd bör införas fler krav på företag som mottar stöd, i syfte att motverka att stöden hamnar hos kriminella eller på annat sätt olämpliga aktörer. Det är viktigt att eventuella nya krav som föreslås i det syftet eller i syfte att säkerställa korrekta utbetalningar utformas så att det är praktiskt möjligt att kontrollera att de följs och så att den administrativa bördan för berörda stödmottagare inte ökas i onödan.

Utredaren ska därför

- bedöma om det finns behov av, och i så fall föreslå, andra lämpliga och kostnadseffektiva åtgärder för att stärka arbetet med att säkerställa att statliga myndigheters och organisationers utbetalningar av stöd till organisationer i civilsamhället och företagsstöd som finansieras med enbart nationella medel blir korrekta, t.ex. en databas över stödgivningen eller verktyg för att verifiera uppgifter som lämnas av stödmottagare,
- bedöma om det finns behov av, och i så fall föreslå, ytterligare krav på företag som är mottagare av stöd som finansieras med enbart nationella medel, i syfte att motverka att stöden hamnar hos kriminella eller på annat sätt olämpliga aktörer, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Vid utformningen av eventuella förslag som rör organisationer som betalar ut statsbidrag till idrottsverksamhet ska den s.k. självförvaltningsmodellen beaktas.

Arbetsförmedlingens leverantörer av arbetsmarknadspolitiska insatser

När Utbetalningsmyndighetens dataanalyser och granskningar resulterar i ett antagande om att en utbetalning är felaktig ska myndigheten underrätta den som har beslutat om utbetalningen om detta. Det följer av 3 § lagen (2008:206) om underrättelseskyldighet vid felaktiga utbetalningar från välfärdssystemen (underrättelseskyldighetslagen). Utbetalningsmyndigheten är även skyldig att lämna underrättelser när en fördjupad granskning inleds och avslutas samt om resultatet av granskningen, enligt 3 kap. 1 § lagen (2023:455) om Utbetalningsmyndighetens granskning av utbetalningar (granskningslagen). I 4 § underrättelseskyldighetslagen föreskrivs att det av en underrättelse ska framgå vilka omständigheter som ligger till grund för antagandet om felaktigheten. Därtill ska underrättelsen enligt 3 kap. 6 § granskningslagen innehålla andra uppgifter som kan antas vara av betydelse för berörda myndigheters eller arbetslöshetskassors handläggning.

Utbetalningsmyndighetens befintliga verksamhet med dataanalyser och granskningar är enligt 1 kap. 1 och 2 §§ granskningslagen inriktad mot att identifiera felaktiga utbetalningar som avser ekonomiskt stöd och ekonomiska förmåner samt skatter och avgifter. Utbetalningsmyndigheten kommer därför inte att lämna några underrättelser till Arbetsförmedlingen som avser felaktiga betalningar till leverantörer som utför arbetsmarknadspolitiska

insatser. Utbetalningsmyndigheten kommer dock i sina dataanalyser och urval att ha tillgång till vissa uppgifter om leverantörer av arbetsmarknadspolitiska insatser som Arbetsförmedlingen enligt 3 och 8 §§ uppgiftsskyldighetslagen är skyldig att lämna till Utbetalningsmyndigheten för det ändamålet. Om Utbetalningsmyndigheten i dataanalyserna och den efterföljande granskningen baserat på dessa och andra uppgifter identifierar omständigheter avseende Arbetsförmedlingens leverantörer som ligger till grund för en misstänkt felaktig utbetalning av en förmån eller ett stöd, ska dessa omständigheter framgå av underrättelsen till Arbetsförmedlingen. Detsamma gäller om det framkommer andra uppgifter om Arbetsförmedlingens leverantörer som kan antas vara av betydelse för Arbetsförmedlingens handläggning.

Det är viktigt att Arbetsförmedlingen får del av all relevant information om sina leverantörer som kan identifieras av Utbetalningsmyndigheten. Det finns därför skäl att analysera om Utbetalningsmyndigheten inom ramen för sin befintliga dataanalys- och granskningsverksamhet skulle kunna identifiera omständigheter av intresse för Arbetsförmedlingen i dess arbete för att motverka olämpliga leverantörer av arbetsmarknadspolitiska insatser som inte skulle omfattas av den ovan beskrivna underrättelseskyldigheten. I sådant fall finns det skäl att överväga en särskild skyldighet för Utbetalningsmyndigheten att lämna en underrättelse till Arbetsförmedlingen om de identifierade omständigheterna, i likhet med de underrättelseskyldigheter som framgår av 3 kap. 2–5 §§ granskningslagen och som avser andra förhållanden än felaktiga utbetalningar.

Utredaren ska därför

- analysera om Utbetalningsmyndigheten inom ramen för sin befintliga verksamhet med dataanalys och granskning kan identifiera omständigheter av intresse för Arbetsförmedlingen i dess arbete för att motverka olämpliga leverantörer av arbetsmarknadspolitiska insatser,
- i förekommande fall, ta ställning till om information om sådana omständigheter omfattas av gällande underrättelseskyldigheter eller om det behövs en särskild skyldighet för Utbetalningsmyndigheten att lämna sådan information till Arbetsförmedlingen, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Utredaren ska inte lämna förslag som skulle innebära att Utbetalningsmyndighetens dataanalys- och granskningsverksamhet behöver utvidgas till

att omfatta betalningar av upphandlade tjänster eller tjänster som levereras inom ramen för ett valfrihetssystem.

Konsekvensbeskrivningar

Utredaren ska, i enlighet med förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar, redovisa en konsekvensutredning.

Kontakter och redovisning av uppdraget

Utredaren ska hålla sig informerad om och beakta relevant arbete som pågår i utredningar och kommittéer samt inom Regeringskansliet.

Utredaren ska i den utsträckning det är lämpligt inhämta synpunkter från berörda myndigheter, organisationer och företag. Vid beredningen av frågan om en databas över stödgivningen ska utredaren inhämta synpunkter från Myndigheten för digital förvaltning (Digg), Myndigheten för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser (Tillväxtanalys), Statistiska centralbyrån (SCB), Tillväxtverket och Verket för innovationssystem (Vinnova) som har i uppdrag att utreda en gemensam datainsamling och datadelning av statlig finansiering till företag och företagsfrämjande aktörer, se regeringens beslut den 12 september 2024 (KN2024/01748).

Uppdraget ska redovisas senast den 11 juni 2027.

(Finansdepartementet)